

Конституційний суд України
01033, м.Київ
Вул. Жилянська, 14

Громадянин України
Бабак Максим Андрійович

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

щодо офіційного тлумачення ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів»

Україна як соціальна, правова держава забезпечує захист прав усіх фізичних та юридичних осіб. Усі суб'єкти права рівні перед законом. Держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю та безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів (стаття 1, ч. 4 статті 13, ч. 1, ч. 4 статті 42 Конституції України).

В Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу; закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (ч.1, 2 статті 8 Основного Закону України).

Держава сприяє забезпеченню споживання населенням якісних товарів (робіт, послуг), зростанню добробуту громадян та загального рівня довіри в суспільстві. Разом з тим споживачу, як правило, об'єктивно бракує знань, необхідних для здійснення правильного вибору товарів (робіт, послуг) із запропонованих на ринку, а також для оцінки договорів щодо їх придбання, які нерідко мають вид формуляра або іншу стандартну форму. Отже, для споживача існує ризик помилково чи навіть унаслідок уведення його в оману придбати не потрібний йому товар чи послуги. Тому держава забезпечує особливий захист більш слабкого суб'єкта економічних відносин, а також фактичну, а не формальну рівність сторін у цивільно-правових відносинах.

На сьогоднішній день захист споживчих прав в судовому порядку має досить важливе значення та вимагає особливої уваги оскільки Україна відповідно до Конституції є правовою державою.

Відповідно до статті 55 Конституції України кожен має право звертатися до суду в порядку українського судочинства.

Але, сьогодні в українському судочинстві існує нагальна проблема щодо захисту споживчих прав. В поточній редакції Закону України «Про судовий збір» № 3674-VI з 1 вересня 2015 року з п.7 ч. 1 статті 5 прибрано норму про пільги споживачів. Проте, в Закон України «Про захист прав споживачів» № 1023-XII не було внесено змін, і відповідно до ч. 3 ст. 22

Закону, споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.

Тому на підставі статті 147, п.2 ч.1 статті 150 Конституції України та відповідно до п. 4 ч.1 статті 13, статті 42, 43, 94 Закону України «Про Конституційний суд України» прошу Конституційний Суд України дати офіційне тлумачення положень ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ. А саме:

Витяг зі ч. 3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 30, ст.379) № 1023-ХІІ в редакції від 01.01.2016 року:

«3. Споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав».

Та прошу, Конституційний Суд України надати офіційне тлумачення ч. 3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ у співвідношенні з ч.1 статті 5 Закону України «Про судовий збір» № 3674-VI та п. 7 Постанови пленуму Вищого Спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 10 «Про застосування судами законодавства про судові витрати у цивільних справах».

Витяг з п.7 ч. 1 статті 5 Закону України «Про судовий збір» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 14, ст.87) № 3674-VI в редакції до 01.09.2015 року:

«7) державні органи, підприємства, установи, організації, громадські організації та громадяни, які звернулися у випадках, передбачених законодавством, із заявами до суду щодо захисту прав та інтересів інших осіб, а також споживачі - за позовами, що пов'язані з порушенням їхніх прав»

Витяг з п.7 ч. 1 статті 5 Закону України «Про судовий збір» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 14, ст.87) № 3674-VI в редакції від 26.09.2015 року:

«7) громадяни, які у випадках, передбачених законодавством, звернулися із заявами до суду щодо захисту прав та інтересів інших осіб»

Витяг із Постанови пленуму Вищого Спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 10 «Про застосування судами законодавства про судові витрати у цивільних справах»:

«7. Оскільки стаття 5 Закону № 3674-VI не містить вичерпного переліку пільг щодо сплати судового збору, то при визначенні таких пільг

слід керуватися іншим законодавством України, наприклад, статтею 14 Закону України від 01 грудня 1994 року № 226/94-ВР «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового слідства, прокуратури і суду», статтею 22 Закону України від 22 жовтня 1993 року № 3551-ХІІ «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», статтею 22 Закону України № 1023-ХІІ від 12 травня 1991 року № 1023-ХІІ «Про захист прав споживачів».

Предмет необхідності в офіційному тлумаченні:

1. Офіційне тлумачення ч.3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ щодо звільнення від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав. Чи звільняється позивач від сплати судового збору відповідно до зазначеної норми? Чи є Закон України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ спеціальним законом у сфері захисту прав споживачів?
2. Враховуючи прикінцеві положення Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ зазначено:
« 2. До приведення у відповідність із цим Законом інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.»
Отже, норма ч. 1 статті 5 Закону України «Про судовий збір» № 3674-VI не може суперечити Закону України «Про захист прав споживачів»?
3. Чи потрібно використовувати при вирішенні судових спорів про захист прав споживачів враховувати п.7 Постанови пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 10 «Про застосування судами законодавства про судові витрати у цивільних справах»?
4. Чи потрібно враховувати при вирішенні спору про захист прав споживачів практику Європейського суду з прав людини, зокрема п.1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та рішення ЄСПЛ «Креуз проти Польщі»?

Обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні.

Офіційне тлумачення положень ч. 3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ в редакції від 01.01.2016 року є необхідним у зв'язку з наявністю неоднозначного застосуванням у правозастосовній діяльності судів.

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції та законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однокрових

юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Щодо використання ч. 3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ на практиці виникають питання щодо неясності, суперечливого змісту, нелогічного зв'язку з іншими нормативно-правовими актами, що робить неможливе правильне застосування або приводить до прийнятті різних за змістом рішень.

В одному випадку суди України звільняють заявника від сплати судового збору мотивуючи відповідно до положень ч.3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ в редакції від 01.01.2016 року, за позовами, що пов'язанні з порушенням споживчих прав (Копії судових рішень взяти з ЄДРСР).

Витяг з справи № 22-ц/793/1200/16; Додаткове рішення Апеляційного Суду Черкаської області від 10 червня 2016 року :

«В той же час, у п. 7 постанови Пленуму ВССУ від 17 жовтня 2014 року № 10 «Про застосування судами законодавства про судові витрати у цивільних справах» зазначено, що оскільки стаття 5 Закону № 3674-VI не містить вичерпного переліку пільг щодо сплати судового збору, то при визначенні таких пільг слід керуватися іншим законодавством України, наприклад, статтею 14 Закону України від 01 грудня 1994 року № 226/94-ВР «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового слідства, прокуратури і суду», статтею 22 Закону України від 22 жовтня 1993 року № 3551-ХІІ «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», статтею 22 Закону України від 12 травня 1991 року № 1023-ХІІ «Про захист прав споживачів».

Закон України «Про захист прав споживачів» регулює відносини між споживачами товарів, робіт і послуг та виробниками і продавцями товарів, виконавцями робіт і надавачами послуг різних форм власності, встановлює права споживачів, а також визначає механізм їх захисту та основи реалізації державної політики у сфері захисту прав споживачів.

Таким чином, ЗУ «Про захист прав споживачів» є спеціальним законом у сфері захисту прав споживачів, він є діючим, а тому при вирішенні питання про звільнення позивачів від сплати судового збору за позовами про захист прав споживачів, застосуванню підлягає саме зазначений нормативно-правовий акт.

Частиною 3 ст. 22 ЗУ «Про захист прав споживачів» встановлено, що споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав, а тому висновок районного суду про звільнення ОСОБА_8 від сплати судового збору у даній справі ґрунтується на нормах права, а доводи заяви про стягнення судового збору за подачу апеляційної скарги саме з позивача ОСОБА_8 є необґрунтованими.»

Витяг з справи № 320/316/16-ц; Заочне рішення Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області від 18 лютого 2016 року:

«Згідно ст. 88 ЦПК України якщо позивача, на користь якого ухвалено рішення, звільнено від сплати судового збору, він стягується з відповідача в дохід держави пропорційно до задоволеної чи відхиленої частини вимог.

Питання справляння судового збору, крім Закону про судовий збір, регулюється іншим законодавством. Зокрема, ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» регламентує, що споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.

Відповідно до Закону України «Про судовий збір», зі змінами, що набрали чинності 01 вересня 2015 року, такі особи не віднесені до кола суб'єктів, які звільняються від сплати судового збору.

Разом із цим такий припис ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» не вступає в колізію з положеннями ст. 5 Закону України «Про судовий збір», якою визначено пільги щодо сплати судового збору, оскільки коло вимог і осіб, які мають такі пільги за цим Законом, не є вичерпним. ОСОБА_3 не містить застережень про те, що закони України та інші нормативно-правові акти до приведення їх у відповідність із цим Законом діють у частині, що не суперечать йому, а лише доручас Кабінету Міністрів України підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України законопроект щодо внесення змін до деяких законодавчих актів України.»

Витяг з справи № 462/8727/15-ц; Залізничний районний суд м.Львова від 15 квітня 2016 року:

«В силу ст.88 ЦПК України з відповідачів на користь держави підлягає стягненню по 243,60 грн. грн. судового збору, оскільки позивач згідно з п.3 ст.22 Закону України «Про захист прав споживачів» звільнений від сплати судового збору.»

Витяг з справи № 712/1888/16-ц; Рішення Соснівського районного суду м. Черкаси від 23 березня 2016 року:

«У зв'язку з тим, що відповідно до Закону України «Про захист прав споживачів» позивач при подачі позову був звільнений від сплати судового збору, судові витрати підлягають стягненню з відповідача на користь держави.»

Витяг з справи № 234/16158/15-ц; Ухвала Краматорського міського суду Донецької області від 25 квітня 2016 року.

«Позивач у позовній заяві посилається на те, що він уклав з відповідачем договір банківського вкладу (депозиту), тобто правовідносини регулюються Законом України «Про захист прав споживачів».

Відповідно до ч.3 ст.22 Закон України «Про захист прав споживачів», споживачі звільняються від сплати судового збору по позовам, які пов'язані з порушення їх прав.»

Витяг з справи 6-35260ск15; Рішення Колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 24 лютого 2016 року м. Київ :

«Так, вважаючи порушеними свої права як споживача, позивач обґрунтовував свій позов положеннями Закону України «Про захист прав споживачів», а наявність чи відсутність передбачених цим законом підстав для задоволення позову жодним чином не впливає на факт його звільнення від сплати судового збору та не свідчить про необхідність сплачувати судовий збір у разі відмови в задоволенні позову.

Отже, судами помилково не застосовано ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів».

В другому випадку суди залишають справу за категорією захисту прав споживачів без руху обґрунтовуючи тим, що позивач не сплатив судовий збір відповідно до ч.1 статті 5 Закону України «Про судовий збір» № 3674-VI в редакції від 26.09.2015 року. Відповідно посилання заявника на ч.3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-XII в редакції від 01.01.2016 року не заслуговують на увагу. Перевага в даному випадку надається Закону України «Про судовий збір» № 3674-VI в редакції від 26.09.2015 року, саме цей закон підлягає застосуванню (Копії судових рішень взяти з ЄДРСР).

Витяг з справи № 22-ц/796/3760/2016; Ухвала Апеляційного Суду міста Києва від 27 січня 2016 року:

«Дійсно, частиною третьою статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» передбачено, що споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.

Проте, при розбіжності між загальним і спеціальним нормативно-правовим актом перевага надається спеціальному, якщо він не скасований виданим пізніше загальним актом

Оскільки, спеціальним законом, який визначає підстави для звільнення від сплати судового збору та пільги щодо його сплати є Закон України «Про судовий збір», то саме цей Закон підлягає застосуванню».

Витяг з справи № 759/586/16-ц; Ухвала Святошинського районного суду м. Києва:

«Відповідно до ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів», в редакції від 8 листопада 2011р., споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.

Вказані зміни були внесені у Закон України «Про захист прав споживачів» саме Законом України «Про судовий збір», норми якого змінені законом від 22 травня 2015р., зокрема, в частині визначення кола осіб, які звільненні від сплати судового збору.

За загальним правилом, у разі конкуренції двох норм права застосуванню підлягає норма, яка була прийнята пізніше.»

Витяг з справи № 314/4539/16-ц; Ухвала Вільнянського районного суду Запорізької області від 06 червня 2016 року:

«На підставі викладеного, суд приходить до висновку, що Закон України «Про судовий збір» є спеціальним нормативно-правовим актом, що регулює правовідносини у сфері справляння судового збору. Враховуючи необхідність застосування спеціального закону, що регулює правовідносини на час реалізації суб'єктом його права на судовий захист та застосування нормативно-правового акту, що прийнятий за хронологією пізніше, суд вважає, що у разі звернення до суду з позовом про захист прав споживачів, є необхідним сплата судового збору у відповідності до Закону України «Про судовий збір».

Витяг з справи № 766/3158/16-ц; Ухвала Херсонського міського суду Херсонської області від 19 травня 2016 року:

«З огляду на таке, посилення позивача в позовній заяві на положення ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» що звільняє позивача від сплати судового збору є безпідставним, та не відповідає вимогам ст. 119 ЦПК України.»

Витяг з справи №703/1104/16-ц; Ухвала Смілянського міськрайонного суду від 01 квітня 2016 року:

«При цьому, слід зазначити, що ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» передбачено, що споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.

Проте, при розбіжності між загальним і спеціальним нормативно-правовим актом перевага надається спеціальному, якщо він не скасований виданим пізніше загальним актом.

Оскільки спеціальним законом, який визначає підстави для звільнення від сплати судового збору та пільги щодо його сплати є Закон України «Про судовий збір», то саме цей Закон підлягає застосуванню.»

Витяг з справи № 189/665/16-ц; Ухвала Покровського районного суду Дніпропетровської області:

«Оскільки позивачем подано позов на момент чинності статті 5 Закону України «Про судовий збір» у новій редакції, якою не передбачено звільнення споживачів від сплати судового збору, то правові підстави для звільнення позивача від сплати судового збору відсутні.

Крім того, при розбіжності між загальним і спеціальним нормативно-правовим актом перевага надається спеціальному, якщо він не скасований виданим пізніше загальним актом.

Оскільки спеціальним законом, який визначає підстави для звільнення від сплати судового збору та пільги щодо його сплати є Закон України «Про судовий збір», то саме цей Закон підлягає застосуванню.»

Звертаюся до ч. 2 статті 79 Цивільного процесуального кодексу України у остатній редакції 11.06.2016 року, визначено, що розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом. Питання справляння судового збору, крім Закону про судовий збір, регулюється іншим законодавством. Зокрема, ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ у редакції від 01 січня 2016 року.

У той час, відповідно до ч. 3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» у редакції від 01 січня 2016 року, що є чинною, чітко зазначається, що споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушення їх прав.

Враховуючи прикінцеві положення Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ зазначено:

«2. До приведення у відповідність із цим Законом інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.» Тобто всі інші нормативно-правові акти не повинні суперечити Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-ХІІ в редакції від 01.01.2016 року.

Разом з тим, доцільно звернути увагу на Постанову пленуму Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 10 «Про застосування судами законодавства про судові витрати у цивільних справах», у пункті 7 якої визначено наступне :

« 7. Оскільки стаття Закону № 3674-VI (Закон України «Про судовий збір») не містить вичерпного переліку пільг щодо сплати судового збору, то при визначенні таких пільг слід керуватися іншим законодавством України, наприклад статтею 22 Закону України від 12.05.1991 року № 1023- XII «Про захист прав споживачів».

Доречно зазначити і міжнародну практику, а саме Європейського суду по правам людини. З урахуванням п. 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та судову практику Європейського суду з прав людини (справа «Креуз проти Польщі» від 19.06.2001 року) сплата судових витрат не повинна перешкоджати доступу до суду чи ускладнювати процес таким чином і такою мірою, щоб завдати шкоди суті цього права, та має переслідувати законну мету. Зокрема, відповідно до ст.17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» рішення ЄСПЛ є джерелом права. Тому рішення «Креуз проти Польщі» від 19.06.2001 року є обов'язковим для застосування національним судом.

Виходячи з викладеного можна констатувати, що на даний час виникла ситуація коли суддя може сам вирішувати якою нормою користуватися при вирішенні питання про відкриття провадження у справі. Також суд вважає, що в Законі України «Про судовий збір» № 3674-VI міститься вичерпний перелік пільг щодо сплати судового збору. Тому, суд вважає, що потрібно керуватись Законом України «Про судовий збір» № 3674-VI. Проте, не можна погодитись з такою думкою суду, оскільки в ст. 5 Закону України «Про судовий збір» № 3674-VI не вказано, що даний перелік є вичерпним. Крім того, у вищевказаній Постанові зазначається, що ст.5 Закону України не містить вичерпного переліку пільг, і тому потрібно керуватись іншим законодавством України. Таким чином, створюється різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України за однокових юридично значимих обставин.

Відповідно до викладеного, я вважаю, що мої споживчі права порушенні внаслідок цієї неоднозначності, тому, що необхідність сплати судового збору стала перешкодою для подання позову у справі захисту споживчих прав, а отже призвела до обмеженого доступу до правосуддя такою мірою завдала значної шкоди самій суті цього права, та не переслідує законну мету.

Відповідно до статті 147 Конституції України та статті 13 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України є єдиним органом конституційної юрисдикції в Україні, який наділений повноваженням щодо офіційного тлумачення законів України.

З метою забезпечення захисту конституційних прав та свобод людини і громадянина які гарантовані Конституцією України в особі споживача керуючись п. 2 ст. 150 Конституції України, п. 4 ст. 13, 42, 43, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОШУ:

1. Відкрити конституційне провадження;

2. Надати офіційне тлумачення положень частини 3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-XII в редакції від 01.01.2016 року (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 30, ст.379) щодо роз'яснення звільнення споживачів від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.
3. Надати офіційне тлумачення частини 3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-XII в редакції від 01.01.2016 року у співвідношенні з частиною 1 статтею 5 Закону України «Про судовий збір» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 14, ст.87) № 3674 VI в редакції від 26.09.2015 року щодо роз'яснення звільнення споживачів від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.
4. Надати офіційне тлумачення частини 3 статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-XII в редакції від 01.01.2016 року (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 30, ст.379) у співвідношенні з п. 7 Постанови пленуму Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 10 «Про застосування судами законодавства про судові витрати у цивільних справах», щодо роз'яснення звільнення споживачів від сплати судового збору за позовами, що пов'язані з порушенням їх прав.

ДОДАТКИ:

1. Витяг з ч. 3 статті 22 та прикінцевих положень Закону України «Про захист прав споживачів» № 1023-XII в редакції від 01.01.2016 року;
2. Витяг з ч.1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір» № 3674-VI в редакції до 01.09.2015 року;
3. Витяг з ч.1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір» № 3674-VI в редакції від 26.09.2015 року;
4. Витяг з п.7 Постанови пленуму Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 10 «Про застосування судами законодавства про судові витрати у цивільних справах»;
5. Справа № 22-ц/793/1200/16; Додаткове рішення Апеляційного Суду Черкаської області від 10 червня 2016 року (Копія з ЄДРСР);
6. Справа № 320/316/16-ц; Заочне рішення Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області від 18 лютого 2016 року (Копія з ЄДРСР);
7. Справи № 462/8727/15-ц; Залізничний районний суд м.Львова від 15 квітня 2016 року (Копія з ЄДРСР);

8. Справа № 712/1888/16-ц; Рішення Соснівського районного суду м. Черкаси від 23 березня 2016 року (Копія з ЄДРСР);
9. Справа № 234/16158/15-ц; Ухвала Краматорського міського суду Донецької області від 25 квітня 2016 року (Копія з ЄДРСР);
10. Справа № 6-35260ск15; Рішення Колегії суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 24 лютого 2016 року м. Київ (Копія з ЄДРСР);
11. Справа № 22-ц/796/3760/2016; Ухвала Апеляційного Суду міста Києва від 27 січня 2016 року (Копія з ЄДРСР);
12. Справа № 759/586/16-ц; Ухвала Святошинського районного суду м. Києва (Копія з ЄДРСР);
13. Справа № 314/4539/16-ц; Ухвала Вільнянського районного суду Запорізької області від 06 червня 2016 року (Копія з ЄДРСР);
14. Справа № 766/3158/16-ц; Ухвала Херсонського міського суду Херсонської області від 19 травня 2016 року (Копія з ЄДРСР);
15. Справа № 703/1104/16-ц; Ухвала Смілянського міськрайонного суду від 01 квітня 2016 року (Копія з ЄДРСР);
16. Справа № 189/665/16-ц; Ухвала Покровського районного суду Дніпропетровської області (Копія з ЄДРСР);
17. Відповідь від Головного управління юстиції у Запорізькій області від 29.04.2016 року № Б – 659/12.16/09-41 (Копія);

Всього 3 копії Конституційного звернення разом з додатками.

«30» «червня» 2016 р.

М.А.Бабак